

Afsnit IV. Skat af kapitalvinding.

Som anført i de almindelige bemærkninger under V. har man i overensstemmelse med skatte- lovscommissionens indstillinger foreslået indførelse af en særlig beskatningsform for en række avancer og kapitaludbetalinger: skat af kapitalvinding, hvorved de pågældende kapitalgevinster under- gives beskatning med en fast skattesats.

De nærmere regler om kapitalvindingsskatten er indeholdt i nærværende afsnit (kapitlerne 8 og 9). De bygger i hovedtræk på de i kommissionsudkastets afsnit III foreslåede bestemmelser, men afviger dog i flere henseender væsentligt fra kommissionens forslag, forsåvidt angår:

- 1) de erhvervelser, der inddrages under beskat- ningen,
- 2) opgørelsen af kapitalvinding og kapitaltab,
- 3) den skattemæssige behandling af kapitaltab,
- 4) kredsen af dem, som er skattepligten un- dergivet.

I førstnævnte henseende skal navnlig fremhæves, at forslaget under den særlige beskatningsform inddrager fortjenester vedrørende *offentlige ob- ligationer*. Disse var ikke medtaget i kommissions- udkastet, navnlig af praktiske grunde. Det må imidlertid anses for en væsentlig mangel, at for- tjenester ved salg og indfrielse, herunder udtræk- ning, af offentlige obligationer ikke kommer under beskatning, og særlig uheldigt ville det være af den grund, at kommissionsudkastet afskaffede ind- komstbeskatning af spekulationsavancer, hvilket ville medføre, at sådanne avancer for obligationers vedkommende ville blive helt skattefri. Den neden- for omtalte regel i forslaget om kapitalvindingens beregning — der ligeledes afviger fra kommissions- udkastet — vil medføre, at de med en kapital- vindingsskatning af avancer vedrørende offent- lige obligationer forbundne praktiske vanskelig- heder vil blive begrænset i væsentlig grad.

I modsætning til kommissionsudkastet inddrager forslaget under beskatningen også overdragelse ved *gave*, ligesom der skal svares kapitalvindingsskat i forbindelse med *udløg under skifte*, forsåvidt angår aktiver af den art, beskatningen omfatter, jfr. nærmere nedenfor.

Den skattepligtige fortjeneste ved afhændelse af aktiver, der er beskatningen undergivet, opgøres såvel efter kommissionsudkastet som efter nær- værende forslag i almindelighed som forskellen mellem det opnåede vederlag og anskaffelsessummen for aktivet efter fradrag af foretagne skattefri afskrivninger.

Efter kommissionsudkastets regler, som skulle finde anvendelse på alle fortjenester, indvundet efter lovens ikrafttræden, skulle fortjenesten op- gøres som foran nævnt — altså med udgangspunkt i afhænderens anskaffelsessum — uden hensyn til, hvornår anskaffelsen var sket. Foruden at man derved uden undtagelse inddrog værdistigninger, som var indtrådt inden lovens ikrafttræden, ville en sådan regel medføre store vanskeligheder ved at konstatere anskaffelsessummen — og altså dermed for opgørelsen af det skattepligtige beløb —, og det navnlig med hensyn til aktiver, for hvilke kapitalvindingsskatningen ville have sin største praktiske betydning. Man har fundet disse forhold uheldige, og det er derfor i § 131 foreslået, at *værdien pr. 1. januar 1956* skal tages som *udgangs- punkt* — medmindre en højere anskaffelsessum dokumenteres — forsåvidt angår *faste ejendomme, aktier og offentlige obligationer*.

Ifølge kommissionsudkastet kunne et *kapitaltab* fradrages i en kapitalvinding i samme indkomstår. Såfremt der ingen kapitalvinding var i dette år, eller der var et „overskydende“ kapitaltab, kunne tabet fradrages i en eventuel fremtidig kapital- gevinst.

En sådan „opbevaring“ i måske mange år af en ret til at udligne et kapitaltab i en kommende gevinst må anses for upraktisk og vanskelig at kontrollere. Det må anses for vigtigt, at der bliver gjort op med kapitaltab ved beskatningen for det indkomstår, hvori det er lidt, og det er derfor i § 133 foreslået, at kapitaltab *i et vist omfang kan fradrages i den skattepligtige indkomst for tabsåret*.

En meget væsentlig del af samtlige realisationer af de arter af aktiver, som omfattes af kapital-